

Dagthema: Aangewezen

Overweging 23 oktober– Jan Meijer en Natasja Bakker

“...hoog tijd om te proberen op zoek te gaan naar antwoorden of liever een antwoord voor jezelf. Eèn òf het antwoord voor jezelf. En aangezien ...”

Openingsgebed

Wij bidden om de kracht van uw Geest in ons hart.

Wij keren terug bij onszelf en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.

Wij worden stil om ons hart te openen voor schepping en creativiteit.

Voor de stralen van licht en de klank van liefde.

Schud ons los uit de verkramping van strijd en onrust.

Maak onze adem weer tot levensadem en tot bron van moed en zeker weten.

Geef ons de levende woorden van uw schrift.

Ter herkenning en om opnieuw ontmoeting aan te gaan.

Amen.

23 oktober viering in
De Duif en via Zoom

Voorgangers: Natasja Bakker
en Jan Meijer
Piano: Stephanus Harsono

Welkom

Tekst Anneke Meiners, muziek Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat, waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen om uiting te geven aan waar zij van dromen, waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen, die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Een welkom in dit huis waar iedereen welkom is ongeacht waar je letterlijk en figuurlijk dan ook vandaan komt.

Of je een zoeker of een ziener bent en wat de reden van je komst ook is.

Wij willen in de Duif te leven zoals Jezus bedoeld heeft en willen die opdracht blijven onderzoeken.

Door in contact te blijven met elkaar door met iedereen die anders in het leven staat een open gesprek te blijven voeren.

Welkom in de Duif, welkom in Zoom en welkom als je de opname van deze viering later bekijkt.

Een speciaal welkom voor Natasja die van uit Zoom in haar eigen viering als lector zal functioneren.

Door Corona geveld kon zij nog wel de viering zoals die in het boekje staat indelen maar wil nog zuinig met haar energie omgaan. In haar huis en in zoom.

De uitvoering van het boekje hebben we samen met Liesbeth gedaan.

Van mijn hand zijn het welkom, inleiding en overweging die ik geschreven heb, kijkend naar indeling van de viering door Natasja en de door haar gekozen tekstlezingen.

Ze herstelt gelukkig weer en heeft weer de energie om wel lector in zoom te kunnen zijn in haar eigen viering.

Het thema van deze viering is “Aangewezen”

Een thema met een grote reikwijdte in betekenissen en uitleg.

Een thema dat veel vragen oproept.

Ook in de voorbespreking tijdens de altijd weer levendige gesprekken tijdens de liturgie avond.

En bij die vragen vindt je niet altijd een antwoord of levert de vraag; “Wanneer voel jij je aangewezen” een volgende vraag op.

Zoals: Vindt Poetin nu echt dat hij aangewezen is om te doen wat hij doet. Of:

Als je een club opzet omdat je je daartoe aangewezen voelt blijf je dan aangewezen voor de rest van je leven?

Of voor deze viering

Voelde ik mij achteraf de aangewezen persoon om voor deze viering in te vallen, was ik te snel, wilde een ander misschien?

Een te spontane zelfgekozen actie?

Hoe is dat met onze bestuurders die zich aangewezen weten omdat ze verkozen zijn?

Hoe heeft de prime minister Truss dat aangewezen in die zes weken zijn ervaren?

Onze eerste tekstlezing uit Jeremia staat ook vol met vragen. Vragen die gesteld worden door een volk dat verkozen is geweest en het aangewezen zijn als volk verspeeld heeft.

De meerderheid vindt blijkbaar dat ze verdienen afgewezen te zijn, maar toch willen ze weer het aangewezen volk worden.

In de tekst uit Lucas lezen we over misverstanden om als farizeeër van jezelf te vinden dat je aangewezen bent door God of als tollenaar van jezelf zeker te weten dat je sowieso niet de door God aangewezen kunt zijn.

Mooie en interessante teksten. Ook die van de gebeden en de liederen.

We zijn blij met ieders aanwezigheid.

Natasja en ik wensen iedereen een mooi uur van aandacht en bezinning. Waar je deze viering dan ook beleeft.

Dan wil ik nu bidden om vergeving, bevrijding en hulp

Gebed

Schepper van het zichtbare en onzichtbare,
wees barmhartig voor uw mensen.

We erkennen, Onvoorstelbare en Onnoembare,
soms zijn we zo onzeker,

dat we onze toevlucht nemen tot woordengeweld;

soms zijn we zo angstig,

dat we niets en niemand meer durven vertrouwen;

soms zijn we zo ziek, naar lichaam en geest,
dat we geen toekomst meer zien.

Voor al die keren, vergeef ons onze zwakheid, Eeuwige,
bevrijdt ons uit onmacht tot leven
waardoor we van U en van elkaar vervreemden.

We zijn slechts gast op uw aarde,
help ons tijdens onze levensreis
en wacht op ons met open armen. Amen.

Lied: Tot Zegen *Huib Oosterhuis/Tom Löwenthal*

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren, der eeuwen,
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt,
onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.
Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en bezielde om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwt,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Eerste lezing uit Jeremia 14,7-10 en 19-22

Heer, help ons! Niet omdat wij het verdienen, want wij hebben veel kwaad gedaan. We zijn u vaak ontrouw geweest en we deden steeds het verkeerde. Maar help ons alstublieft! Dan zal iedereen zien hoe machtig u bent. Heer, u bent onze enige hoop. U bent onze redder als wij in gevaar zijn. Waarom helpt u ons niet? Waarom doet u niets? Het lijkt alsof u niets met ons te maken wilt hebben. U lijkt wel een man die in paniek is, een soldaat die niet kan helpen. U bent toch bij ons, Heer? Wij zijn toch uw volk? Laat ons niet alleen!

Volk van Israël, dit heeft de Heer over jullie gezegd: 'Mijn volk houdt ervan om van mij weg te lopen. Ze doen altijd wat ze zelf willen. Ik zal niet langer goed voor hen zijn. Ik ga hen straffen voor al hun misdaden.'

De inwoners van Juda zeggen: 'Wij hoopten op vrede, we hoopten dat het goed zou komen. Maar er kwam geen vrede, alleen maar angst. Heer, waarom hebt u ons zo zwaar gestraft dat het niet meer goed kan komen? Mogen wij uw volk niet meer zijn? Mag Jeruzalem uw stad niet meer zijn?'

Heer, we weten dat we slechte mensen zijn, net als onze voorouders. We zijn niet trouw geweest aan u. Maar laat uw volk niet in de steek, Heer.

Laat iedereen zien hoe machtig u bent. En bescherm uw heilige tempel. U hebt ons toch beloofd dat u onze God zou zijn? Vergeet uw belofte niet! Die waardeloze goden van andere volken kunnen niet voor regen zorgen. En regen komt ook niet vanzelf uit de lucht. U zorgt voor regen, Heer, onze God, en ook voor alle andere dingen. Daarom hopen wij op uw hulp, Heer.'

Lied: Alles wacht op u vol hoop

Alles wacht op u vol hoop.
Alle levenden vragen u om voedsel.
Neemt Gij hun adem weg, zij sterven
en zij vallen terug in het stof.

Zendt Gij uw geest, zij worden herschapen.
Gij geeft de aarde een nieuw gezicht.

Tweede lezing uit Lucas 18,9-14

Jezus gaf nog een voorbeeld. Dat was bedoeld voor mensen die zichzelf beter vinden dan anderen. Jezus zei: 'Een farizeeër en een tollenaar gingen naar de tempel om te bidden. De farizeeër stond trots rechtop. En hij begon te bidden: 'God, ik dank u dat ik niet ben zoals de andere mensen. Want die zijn oneerlijk, ze stelen en ze gaan vreemd. En ik dank u dat ik niet ben zoals die tollenaar daar. Ik betaal belasting aan de tempel over al mijn bezit. En ik vast twee keer per week om u te eren.' Intussen stond de tollenaar helemaal achter in de tempel. Hij durfde zelfs niet omhoog te kijken. Hij huilde en zei: 'God, ik ben een slecht mens. Heb medelijden met mij.' Luister naar mijn woorden: Toen de twee mannen naar huis gingen, was de tollenaar bevrijd van zijn schuld. Maar de farizeeër niet. Want God zal iedereen die zichzelf geweldig vindt, onbelangrijk maken. En juist mensen die zichzelf niets waard vinden, die zal God belangrijk maken.'

Overweging

Een mooie binnenkomer die slotzinnen:

“Want God zal iedereen die zich geweldig vindt, onbelangrijk maken”

“En juist de mensen die zichzelf niets waard vinden, die zal God belangrijk maken”

Met op de achtergrond het thema van vandaag “Aangewezen”

In de tekstlezing weten de Farizeeër en de tollenaar het zeker voor zichzelf.

De Farizeeër weet zeker dat hij aangewezen is en de tollenaar die zeker weet dat hij niet aangewezen is.

Alle twee hadden ze daarvoor de voorwaarden paraat.

In de slotzinnen draait Lucas de rollen compleet om.

Vind je jezelf niet belangrijk, voel je jezelf niet aangewezen.

Dan word je belangrijk voor God en wel belangrijk en aangewezen.

De eigen onzekerheid voor de zekerheid van God?

Voor mij levert die tekst meer vragen dan antwoorden op.

Over je aangewezen te voelen en of je wel aangewezen bent om belangrijk te zijn.

Belangrijk voor God, jezelf, je naasten, de wereld?

Was het antwoord als in de slotzinnen van de lezing maar zo eenvoudig.

Nog ingewikkelder wordt het voor mij met de tekstlezing van Jeremia.

Om God vragen als de redder in nood, terwijl het volk zich realiseert dat ze het verdienen om afgewezen te zijn.

Toch om hulp vragen en God aanwijzen om in actie te komen.

En aanroepen:” U bent onze enige hoop, u bent onze redder, wij zijn toch uw volk, laat ons niet alleen.”

God aanwijzen om het allemaal op te lossen.

Maar tussendoor wel het verwijt waarom God niets doet en als klap op de vuurpijl zeggen dat het wel lijkt of God in paniek is.

Om God aan het slot weer spreekwoordelijk de hemel in te willen prijzen.

U zorgt voor regen en ook voor alle andere dingen.

Dan wordt weer door het volk gesmeekt om te laten zien hoe machtig God is om de heilige tempel te kunnen beschermen.

Het volk wil zelf aangewezen worden en wijst God aan als de redder in nood die het allemaal oplost.

Ik had bij de inleiding al voor veel vragen gewaarschuwd.

Zelfs het thema lijkt aangewezen voor meer vragen dan antwoorden en de teksten dragen daar hun steentje aan bij.

Dan wordt het hoog tijd om te proberen op zoek te gaan naar antwoorden of liever een antwoord voor jezelf.

Een of het antwoord voor jezelf.

En aangezien ik de overweging mag doen probeer ik jullie nemen op zoek naar een antwoord voor mijzelf.

Aangewezen klinkt als een voldongen feit. Was aangewezen als verleden tijd. Met de vraag of je bent aangewezen beland ik in de tegenwoordige tijd. Met de vraag waarvoor je bent aangewezen kijken we naar de toekomst. Verleden, heden en toekomst.

Zelf heb ik mij in het verleden niet altijd bewust aangewezen gevoeld. Opgroeiend in een gezin dat is samengesteld uit Vader, Moeder en haar in huis genomen halfbroer, twee zussen en één broer. Achteraf gezien voelde ik mij niet bewust aangewezen voor de zorg van een vader die niet zelfstandig kon bewegen en ook niet voor zichzelf zorgen. En ook niet voor mijn gegeven steun aan mijn moeder en het innemen van mijn plek in het gezin.

Achteraf gezien de plek van dienstbaar zijn en niet tot last willen zijn.

Want dat is de plek die ik automatisch heb ingenomen.

Niemand heeft mij daarvoor gevraagd of aangewezen.

Aangewezen zijn zonder dat mij dat bewust te zijn

Zelf ben ik Hervormd opgegroeid, naar de zondagschool gegaan en als vervolg daarop naar catechisatie: onder andere uit de bijbel lezen en uitleg krijgen. In groepsverband.

Als 13-jarige voelde ik mijzelf wel degelijk aangewezen om met dominee Groeneveld over zo ongeveer alles in discussie te gaan en daarmee de klassikale vorm en het groepsbelang te negeren. Mij daar niet bewust van het dienstbaar opstellen.

De dominee kwam op huisbezoek om te vragen of ik weg wilde blijven omdat hij graag klassikaal les wilde geven.

Mij aangewezen voelen en mij niet dienstbaar opstellen in het algemeen belang.

Mij wel super dienstbaar opstellen heb ik in eerdere relaties gedaan. Totdat het mij volledig uitputte.

En mij niet de aangewezen te voelen om de relatie te verbreken. En dat toch te moeten zijn om letterlijk mijn geestelijke en lichamelijke gezondheid te redden. Helaas ten koste van veel verdriet.

Aangewezen om de moeilijke weg toch te gaan.

Door het thema aangewezen kwamen deze persoonlijke verhalen bij mij naar boven. Je eigen leven in verbinding met het thema.

Soms ben je er niet bewust van dat je aangewezen bent.

Of je voelt je aangewezen terwijl de anderen dat minder of niet op prijs stellen. Soms is het een strijd om aangewezen te zijn.

In de bijbel vinden we die voorbeelden terug.

Het grootste voorbeeld voor ons is Jezus die door God aangewezen was om de weg te gaan die hij moest gaan.

Met twijfels en vragen aan God of die weg echt de enige weg is.

Waarvoor ben ik aangewezen is een permanente vraag aan jezelf in het heden en de toekomst.

Met een blijvende toetsing voor jezelf.

Verbinding zoekend met jezelf, God, de ander.

Met eigen verantwoordelijkheid om zelf met het oplossen te beginnen.

Dienstbaar naar jezelf en je naaste.

Bewust te zijn van waartoe je je aangewezen voelt in het nu en naar de toekomst.

Mijn antwoord voor nu is dat we elkaar in de toekomst hard nodig zullen hebben om ons geloof te bewaken en ons geloof toe te passen in de praktijk.

Heb je naaste lief als je zelf. Voel je aangewezen in een tijd waarin we samen meer dan ooit aangewezen zijn op **elkaar**.

Moge dat zo zijn.

Pianomuziek door Stephanus Harsono

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een kerk
die haar deuren wijd openzet,
waar ieder welkom is
en niemand buitengesloten wordt,
die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw,
tussen goed en slecht,
waar ieder heilig en zondig is,

die geen rangen en standen kent,
maar waar allen van hoog tot laag
werkelijk broeders en zusters van elkaar zijn,
die haar eigen grenzen overschrijdt
en een Tafel bereidt voor allen
zoals Jezus bedoeld heeft ,

die niet heerst maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
die niet denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert
en hen optilt uit hun vernedering,

die op uittocht is uit het land van slavernij
en op weg is naar werkelijke bevrijding voor iedereen,
die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop
die in haar leeft.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/ jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift doen via onderstaande QRcode: Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld.

Hartelijk dank!!!

Intenties vanuit de kerk en thuis

Lied: Tafelgebed

H.Oosterhuis / A.Oomen

Gij die de stomgeslagen mond verstaat
van alle stervelingen die wij zijn,
wij roepen u de naam toe van een mens,
Jezus, de zoon der mensen, uw geliefde.

Nooit sprak een mens als hij,
in hem verstonden wij uw bestaan,
de zin van ons bestaan.
Hij is uw woord geweest, hij heeft volbracht
alle gerechtigheid, een mens voor allen.

Om zijnentwil zie ons, dit uur bijeen.
Zie alle stervelingen van de wereld,
waar onze doden zijn, verkoold, verwaaid,
vragen wij U: hebt Gij hen nog gezien?

Waarom genadeloos vernietigd worden
de armsten van de wereld, uw geliefden;
waarom wij die met weinigen bezitten
wat allen toebehoort, uw woord niet doen,

geen wereld maken die in vrede is,
een nieuwe orde van gerechtigheid -
Gij die ons hebt gezegd wat leven is:
te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.

Gij die dit woord ons in gegeven hebt,
een bron van kracht en moed en zeker weten.
Gij die het licht in ons geschapen hebt:
dat niet de duisternis ons overmeestert.

Dat niet het laatste woord is aan de dood,
Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven,
Gij die ons afgestemd hebt op uw stem,
Gij die ons hebt geschapen naar U toe,

Gij die ons zocht, nog voor wij om U riepen,
Gij die gezegd hebt dat Gij ons zult vinden,
wij roepen U de naam toe van uw mens,
Israël, deze aarde, uw geliefde.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied: Vriend

H.Oosterhuis / A.Oomen

Alles ontgrenzende
alles doordringende ruimte,
vrijheid, scheppende vrijheid.
Onbegonnen begin,
hier nu nieuw beginnende.

Roekeloos denk ik jou,
haveloos roept mijn verstand jou,
oorsprong van mijn geweten.
Ondoordringbare nacht,
niet hier, woest en leeg ben je.
Zwijgende. Meegaande voetstappen,
schaduw van schouders.
Ogen, zoekende ogen.
Ongemaskerde vriend,
hoe hier nu verschijn je me.

Onze Vader Gebed voor iedereen *Sioux Indianen, Verenigde Staten*

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
Ouder dan alle pijn,
Ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige,
Vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
Geef ons ogen, zodat we zien,
Geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
En al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Mededelingen

Slotlied: MENS OP AARDE

H.Oosterhuis/T.Löwenthal

Dat ik aarde zou bewonen,
niet op vleugels als een arend,
niet in schemer als een nachtuil,
niet kortstondig als een bloem,

niet op vinnen onder water,
niet gejaagd en niet de jager,
niet op hoeven, niet met klauwen,
maar op voeten twee.

Om de verte te belopen,
om de horizon te halen
en met handen die wat kunnen:
kappen, ruimen, zaaien, oogsten;

met een neus vol levensadem,
met een buik vol van begeren,
met een hoofd niet in de wolken,
wel geheven naar de zon.

Om te overzien die aarde,
haar te hoeden als een kudde,
haar te dienen als een akker
en te noemen bij haar naam.

Dat ik ben, niet meer of minder,
dan een mens, een kind van mensen,
één van velen, één met allen,
groot en nietig, weerloos vrij

om te zijn elkaar tot zegen,
om te gaan een weg van dagen,
liefdesweg, die ooit zal leiden
naar een menselijk bestaan.

Zegenbede

Droom de hemel open,
zing tegen het beter weten in,
zing en droom van de mens die jij zijn mag.
Gezegend je hand die goed doet.
Gezegend je mond die geluk wenst.
Gezegend je voet op de weg naar je naaste.
In een wereld die liefheeft en gelooft.
Dat we zo gezegend mogen zijn.